

O malém ptáčkoví

Kdysi byl svět v plamenech a všechna zvířata, ptáci a lidé prchali před plameny. Matka Sova se těšila důvěře ptáků a snažila se zařídit, aby mohli odletět a přežít.

Zavolala ptáky, aby se shromáždili. Zavolala orly, plameňáky, papoušky, špačky, vrabce a všichni přiletěli. Přesto však jí jeden malý ptáček neodpověděl a zdálo se, že jí nedbá. Zvolala netrpělivě: „Ptáčku, ptáčku, co to děláš? Musíme utéct.“ Ale ptáček stále vracel k nádrži vody, naplňoval si zobáček vodou a hasil požár.

Matka Sova byl rozrušená. Vykřikla, "Malý ptáčku, ptáčku pojd' honem, nebo zahyneme." Ale ptáček dál letěl znovu pro vodu, naplnil si zobáček a hasil požár.

Matka Sova křičela: "Malý ptáčku, co to děláš?!" Malý pták se obrátil k matce Sově a pravil: „Jsem jen ptáček a dělám to nejlepší, co umím a co v tuto chvíli je možné.“

Matku Sovu natolik zaujal, že se zastavila a začala ho následovat, nabírala vodu a také se snažila uhasit plameny. Další ptáci to pozorovali z dálky, po chvíli se vrátili a pokusili se pomáhat uhasit oheň. I ostatní zvířata se pomalu vracela a začala také pomáhat. Poměrně brzo všichni bojovali proti ohni, vrátili se i lidé a společně pracovali, dokud oheň neporazili.

Svět byl zachráněn a život šel dál a to jen díky tomu, že se jeden malý ptáček nevzdal a dělal, to nejlepší s tím, co měl.

Kdykoli se mě lidé ptají, co dělám, odpovídám: „Jsem jen malý ptáček a dělám to nejlepší s tím, co mám.“

LaDoris Payne podle neznámého zdroje